

KUŽIŠ ?!

LIST ZA MLADEŽ - 29. TRAVNJA 2011. - BROJ 42

ISSN 1452-9131 COBISS.SR-ID 222583303

IZDVAJAMO:

TEMA: Muke ispita zrelosti – 4-5

OSVRT: Reality program kao moralni sunovrat – 7

FOTOREPORTAŽA: Križni put mladih – 11

INTERVJU: Let 3 – 18-19

NAJAVA: Exit 12 – 21-22

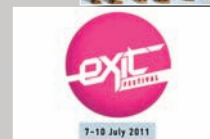
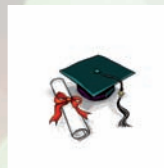

FOTO MJESECA

KUŽIŠ ?!

List je besplatan

Osnivač:

NIU »Hrvatska riječ«

Nakladnik:

NIU »Hrvatska riječ«

Trg cara Jovana Nenada 15/II

24000 Subotica

Za nakladnika:

Ivan Karan

Urednik izdanja:

Davor Bašić Palković

Suradnici:

Tanja Stantić, Antonija Sudarević,

Ivana Rudić i Miroslav Šokčić

Lektura:

Katarina Vasiljčuk

Redaktura:

Zvonimir Perušić

Korektura:

Mirko Kopunović

Tehnički prijelom:

Thomas Šujić, Jelena Ademi

Fotografije:

Zoran Vukmanov Šimokov, Vedran Jegerić

E-mail:

kuzis07@gmail.com

Web:

www.hrvatskarijec.rs

Tisak:

»Rotografika« d.o.o. Subotica

List izlazi uz potporu

Tajništva za informiranje

Autonomne Pokrajine Vojvodine,

kao i uz povremenu potporu

Pokrajinskog tajništva

za kulturu i Ministarstva

kulture Republike Srbije

Čekajući bolje dane

Piše:

Pero Peić Tukuljac

Mislao sam kako će mi se ruke znojiti prilikom pisanja teksta za ovaj broj Kužiša!? Da će mi se prsti lijepiti za tipke na tipkovnici. Za slova, znake. No, to se nije dogodilo. Priroda je najavila skoro pa istinsko proljeće. Prijelazno vrijeme. Uspio sam na nekoliko dana odbaciti zimski ogrtač. Kao i uvijek, vidio sam i hrabrih momaka i djevojaka u kratkim hlačama, majicama te suknjicama, dakako. Dvaes' i nešto je stupnjeva, čini mi se, bilo najviše izmjereno. Temperatura je dapače vrlo brzo pala i na nekih desetak i manje stupnjeva Celzija. Pa onda taj vjetar. Sunce ti prži u fejs (lice, ne društvenu mrežu), a vjetar nanosi prašinu. Pa onda kiša. Sitna, oštra kiša. Pa onda, kažu neki stariji, u mom slučaju postariji muškarac: »Nemojte izlaziti van, kiša je radioaktivna zbog nuklearne havarije u Japanu koju je prouzrokovao cunami.«

Žao mi je Japanaca, ali koliko sam čuo, oni ne vole da ih netko žali.

Skoro će 1. svibnja, pa kraj škole, pa ljeto... Cure ljeto čekaju zbog dobre linije (mogućnost slobodnog kretanja uz različita pomagala sa sve kotačima – roleri, bajkovi...), a muškarci, pak, čekaju ljeto isto zbog dobre linije. Ne svoje muške, dakako. Ima malo i toga, ali je to u sprezi s curama. Što ne znači da fit cura voli fit tipa ili obrnuto. Mada, lijepo je vidjeti par koji hoda a oboje su fit.

E da, ovih dana je Trenchtown. Netko mi reče kako s tim događajem počinje sezona open air festivala, a malo po naški – festivala pod vedrim nebom. Mada ja slabo znam za neke u zatvorenom. Nikad nisam bio tamo za dana. Nisam kampirao. Jednu večer prije par godina založio sam golemu vatru za kampere (oduvijek sam volio biti garav). No sad ću biti tamo u etno kampu od podne. Razlog: prodavat ću ručno rađeni unikatni nakit ženama, a možda i muškarcima. Kako god? A bit će i dobre svirke. Kad bih nabrajao izvođače spomenuo bih pola

regije, što mi je osobito drago. Trench, kao i uvijek pada na 1. svibnja. Neki kažu, praznik rada. Ne-rada, više mi se čini. Imam tu neki podatak od 30 posto nezaposlenih u Srbiji. Od radno sposobnih, naravno. Ima još uvijek onih koji rade, ali nisu prijavljeni kao zaposleni nego rade na »crnjaka«. Otkud to znam? Pa pobogu, to svi znaju. Kad ne budu svi znali, bit će to jasan znak da nije lako koga zaposliti na crno. Koliko »neradnika« će biti na Trenchu? Studente tu naravno ne ubrajam. Bit će. Trideset posto, kužim. Druga opcija: Palić, gužva, totalni kaos. Čikerijska šuma, to je prava destinacija, no nemojte nikomu reći, jer će svi pohrliti tamo. Pssst...

Skoro će i Exit, sad već dva-naesti po redu. Isto tako, sad već čuveni glazbeni festival, sa sve megalomanskim sponzorima i, moram se ponoviti, megalomanskim posjetiteljima iz cijelog nam svijeta. Bit će to golema gužva u svakom slučaju. Line up vrlo dobar, što se mene tiče, ne i odličan. Cije-

ne, europske dakako. Doduše, za strance (čitaj: Velikobritan-ce) cijena i dalje nije europska. Mada, čuo sam kako su Englezi prošle godine kukali za onim zlatnim danima kad se točilo naše, domaće pivo. Ova europska, kažu, nisu tako dobra – slabija su. Toliko sam volio Exit i čekao ga svake godine, a sad bih – da imam viška novca i manjka obveza – zapalio pravac Sziget. Jednostavno, za europsku cijenu – europski ugođaj.

Eto, nemam što više za kazat. Kosim travu, čekam ne-snosne nam vrućine. Čekam suknjice. Sladoled na svakom uglu. Bolje dane? To ne čekam. Jer ako budem, možda ću osijedjeti. Ovako, živim ovaj tren koji mi je podaren. Poručio bih u ime 1. svibnja, praznika ne-rada, svim nezaposlenima: radite na sebi, učite, idite na kojekakve tečajeve (ima i besplatnih), usavršavajte se u svakom pogledu. Nadam se da ćete to, jednoga dana, i iskoristiti, da ne kažem suvremenim jezikom tržišta: i naplatiti!

DIO NAS UČENIKA ZAVRŠAVA SVOJE SREDNJOŠKOLSKO OBRAZOVANJE

Muke ispita zrelosti

Došlo je vrijeme kaosa za nas maturante srednjih škola. Nastava, matura večer, haljina, ili odijelo, polaganje mature. Još povrh svega toga – ukoliko želimo nastaviti školovanje – trebamo odlučiti što upisati, čime se uistinu želimo baviti u životu. Težak je zadatak pred nama i neće nam biti nimalo lako u sljedeća tri mjeseca.

Koji fakultet odabrati?

Odabrati fakultet zbilja nije lako. Treba odabrati nešto što ti neće biti teško studirati, jer učiti nešto što ne voliš prava je muka. Danas su nam skoro sve informacije dostupne na internetu, na internetskim stranicama fakulteta. Svi fakulteti imaju svoj web-siteove, neki bolji, neki lošiji, ali svaki nudi mogućnost pitanja-odgovora putem e-mejla. Nemojte oklijevati, ako vas nešto zanima, pitajte izravno fakultet, to su najtočnije informacije.

Pri odlučivanju, uvijek je dobro posavjetovati se s nekim tko je već na tom fakultetu ili ga je završio. Ali nemojte se previše osloniti na njihove riječi. Mnogi će vas odgovarati od vaše odluke, odgovorima poput: »njih ima puno«, »nećeš naći nikada posao u struci ako to završiš«... Po mojem mišljenju, bolje je završiti nešto što voliš nego nešto čime ćeš lako

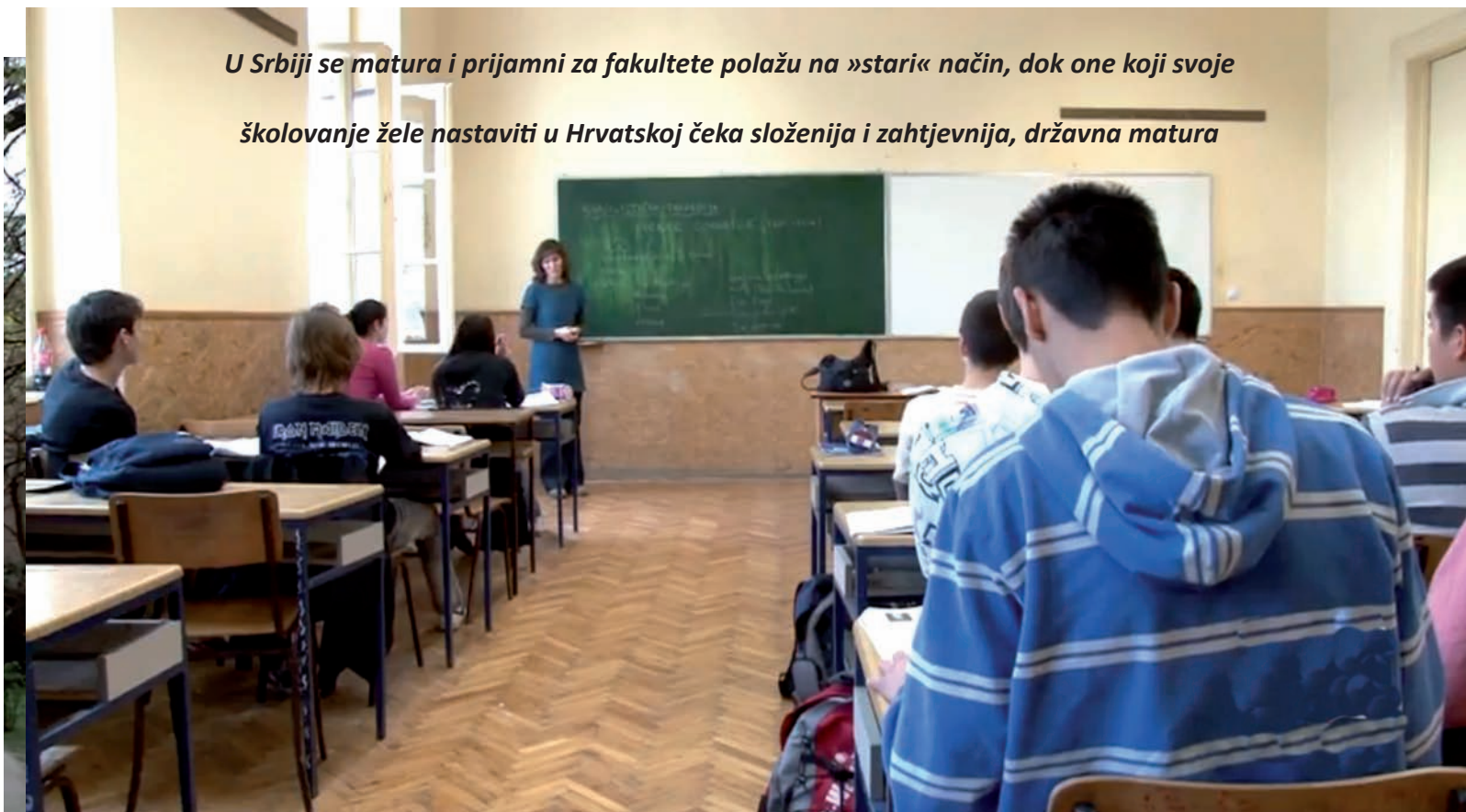
naći posao. Jest da ćeš lakše osigurati egzistenciju, iako takvo što danas praktički nema garancije, ali ćeš raditi, kako kažu pametniji, nešto što te neće usrećiti. Naravno, stručnjaci za ova pitanja poručuju nam kako niti jedan posao nije savršen, napominjući kako bi većina nas, na kraju krajeva, voljela da ništa ne mora raditi. No, to nije moguće. Stoga, kada već moramo raditi, studirajmo ono što nas interesira, a ne ono što interesira naše roditelje ili prijatelje. Njihovo mišljenje treba poslušati i razmotriti, ali ipak, na koncu, to je naša odluka, a ne njihova.

Prijamni u Srbiji

Prijamni ispiti za upis na fakultete kod nas u Srbiji isti su već dulje vrijeme. Kao i maturalni ispit (materinji jezik i još dva predmeta). Svaki fakultet za svaki odsjek ima poseban ispit. Svaki odsjek traži da pripreмимо one predmete koji su glavni, koji se protežu kroz cijelo studiranje. Kako bismo upisali određeni fakultet treba izračunati broj bodova koje nosimo iz srednje škole i na to dodati koliko planiramo dobiti na prijamnom. U cilju sagledavanja kriterija mogu nam poslužiti prošlogodišnje rang liste fakulteta.

U Srbiji se matura i prijamni za fakultete polažu na »stari« način, dok one koji svoje školovanje žele nastaviti u Hrvatskoj čeka složenija i zahtjevnija, državna matura

Pripremati se za nešto što je nekom gotovo pa nemoguće upisati, kako zbog lošijeg prosjeka, tako i zbog velike navale na fakultet, samo je gubljenje vremena. Ako ne upadnete, samo ćete se živcirati i morati učiti tijekom ljeta za rok u kolovozu. No, s druge strane, nemojte se ni predavati unaprijed.

Državna matura u Hrvatskoj

Dok kod nas svaki fakultet ima posebne prijamne, te nema nekog osnovnog predmeta koji se polaže na svim fakultetima jednako, u susjednoj nam je zemlji Hrvatskoj put do upisa na fakultet potpuno drukčiji. Takav put uskoro čeka neke buduće generacije u Srbiji.

Naime, u Hrvatskoj srednjoškolci – i koji žele i koji ne žele nastaviti svoje daljnje školovanje – moraju prvo položiti državnu maturu. Državna matura je obvezni završni pismeni ispit koji učenici polažu na kraju svog srednjoškolskog obrazovanja. Cilj državne mature je provjera i vrednovanje postignutih znanja, vještina i sposobnosti učenika koje su stekli tijekom obrazovanja u osnovnoj i srednjoj školi prema propisanim nastavnim planovima i programima. Na temelju rezultata državne mature, objektivno i nepristrano se ocjenjuje znanje svakog pojedinog učenika te se tako

dobiva usporediva ocjena svih učenika u Republici Hrvatskoj, čime se omogućava pravedniji pristup nastavku školovanja, kao i zapošljavanju.

Mala matura

Završni ispit u školskoj 2010/2011. godini za osnovce neće se mnogo razlikovati od dosadašnjih kvalifikacijskih ispita za upis u srednju školu. Ispit će biti organiziran u lipnju, i sastojati se iz dva predmeta: srpski odnosno materinji jezik i matematika. Završni ispit provest će se se tijekom dva dana (jedan dan - jedan predmet). Ispit za svaki predmet trajat će 120 minuta. Završni testovi imat će 50 posto potpuno poznatih zadataka, prethodno objavljenih u zbirci zadataka, 25 posto djelomice poznatih zadataka nastalih djelomičnom izmjenom zadataka i 25 zadataka čiji sadržaji nisu objavljeni u zbirci, dakle potpuno nepoznati. Od ukupno 100 poena 40 će nositi završni ispit, a 60 uspjeh đaka tijekom osnovnog školovanja.

Provjera se sastoji iz hrvatskog, engleskog i matematike. Ova tri predmeta moraju polagati svi učenici. Jedino što mogu birati, ovisno o tome što fakultet traži, jest na kojoj će razini polagati ova tri predmeta. Na osnovnoj B razini, ili na opsežnijoj koja donosi više bodova, A razini. Pokraj ova tri osnovna predmeta, neki fakulteti zahtijevaju provjeru iz još nekih predmeta. Ako želite, primjerice, upisati psihologiju, morate polagati i psihologiju na državnoj maturi. Želite li neku umjetničku akademiju, morate polagati još nešto glede provjere umjetničkih sposobnosti. Državna matura u Hrvatskoj već je počela polaganjem jednog dijela hrvatskog, putem eseja i jednog dijela iz engleskog, putem kratkog sastava. Čeka ih i polaganje nekih dodatnih predmeta koje traže određeni fakulteti u Hrvatskoj. Za učenike koji državnu maturu polažu kao strani državljani (poput nas iz Srbije) važe ista pravila što se tiče polaganja mature. Iz Subotice, koliko je nama poznato, državnu maturu u Hrvatskoj polaže devetero učenika.

Dakle, u pitanju je puno obveza i puno važnih odluka. No, i to je život, ono što će nas učiniti više svojim, odraslijima. I za kraj: onima koji ostaju ovdje polagati i onima koji su se odlučili dalje studirati u Hrvatskoj želimo puno uspjeha i sreće!

Antonija Sudarević

REALITY PROGRAM KAO MORALNI SUNOVRAT

Nacionalno miksanje bez vrijednosti

»Srbini kresnuo Hrvaticu« - vrištalo je s internetskih portala proteklih tjedana. Ekskluzivnu vijest prati i video prilog u kome se dvoje drapaju pod plahtom u krevetu, pomiču se u ritmu body languagea i onda zadovolj(e)ni odlaze zapaliti cigaretu. Sve to i još tisuće drugih gluposti, osim na neograničenom medijskom tržištu interneta, mogu gledati i milijuni ljubitelja reality programa na regularnim TV postajama u regiji.

Da, prijatelji moji, riječ je o Big Brotheru, zapadnoj pošasti koja je poput tsunamija preplavila i naše prostore i na neki način postala kazna za grijeha koje činimo sebi i drugima bježeći od tradicijskih vrijednosti i prilagođavajući se potrošačkom »lako ćemo« životu. I ne samo da se kod nas zapadni Big Brother primio na plodno tlo, nego se i umnaža, pa tako pokraj Velikog Brata imamo i Farmu, Dvor, Survivor i tko zna kakve još budalaštine.

Užasavajuće poruke

Uz seks uživo, s tih se realityja doista šalju užasavajuće poruke, da spomenemo samo ove posljednje, antisemitske ispade dvoje estradnih »zvijezda«. Prava kataklizma za dušu, moral i zdravi razum. Ali, u većinski katoličkoj (Hrvatska) i većinski pravoslavnoj (Srbija) zemlji ovakva negacija vjerskog nauka i vjerskog odgoja očigledno ima široko utemeljenje, s obzirom da se komercijalne televizije utrkuju i otimaju oko prava na emitiranje realityja. Ta je utrka potvrda da zabadanje nosa u tuđe živote donosi veliku gledanost, to opet privlači oglašivače, a emiterima je onda lako gomilati profit. Kakve

to sve posljedice ostavlja na mladež, njihovo odrastanje i formiranje, mogli bi objasniti psiholozi, sociolozi, vjerojatno i psihijatri, a mi ćemo se ovaj put ukratko osvrnuti na povijest idiotizma koji iz ničega preko noći rađa zvijezde i jednako ih tako preko noći vraća u duboku anonimnost iz koje su i došli.

Big Brother je prvi put prikazan u Nizozemskoj 1999. godine. Naziv je dobio po imenu diktatora iz Orwellovog romana »1984«, koji je uvijek i svugdje prisutan i ima potpunu kontrolu nad svojim podanicima. Uglavnom, reality show kamerama i mikrofonom prati skupinu ljudi koji obično tri mjeseca žive u kući izoliranoj od vanjskog svijeta.

biti dostupan javnosti. To ih dovodi u često neugodne situacije, pa ukućani otkrivaju svoje karaktere i onda kada to ne žele.

Zapadnobalkanski show

Jednom tjedno stanari predlažu (nominiraju) dva kandidata za izbacivanje iz kuće, a publika glasovanjem odlučuje koga od njih treba eliminirati iz programa. Pobjednik je onaj tko preživi sva glasovanja i ostane posljednji u kući. Taj po pravilu dobije i prilično velik novac, a zapravo svi stječu široku, ali plitku popularnost. U Hrvatskoj se program emitira na RTL televiziji, a pobjednik dobiva oko milijun kuna. U Srbiji, Crnoj Gori i Bosni i Hercegovini

ski show, s akterima iz bivših republika. Otud i Srbin i Hrvatica s početka ovog teksta. I, upravo to miksanje ukućana, po nekim mišljenjima, ima pozitivnu ulogu u zbližavanju dvaju (ili više) naroda i navodno pridonosi prevladavanju predrasuda koje repove vuku još iz 90-ih godina. Istina, lako je primijetiti kako pripadnost različitim narodima u realityju nije prepreka dobroj komunikaciji među pojedincima u kući, te među voditeljicama, no teško je oteti se dojmu da površno i poluodglumljeno druženje nema nikakvog utjecaja na relaksiranje odnosa u regiji. Ako je moralni sunovrat (a kako drugačije nazvati primitivizam kojem svjedočimo pred TV ekranima?) temeljna

Lako je primijetiti kako pripadnost različitim narodima u realityju nije prepreka dobroj komunikaciji među pojedincima u kući, te među voditeljicama, no teško je oteti se dojmu da površno i poluodglumljeno druženje nema nikakvog utjecaja na relaksiranje odnosa u regiji

Gledatelji pred TV ekranima imaju prigodu pratiti živote i ponašanje stanara, a s obzirom da ih se snima 24 sata dnevno, stanari nikad ne znaju koji će segment njihova života

Veliki Brat se prikazuje na TV B92, TV Pink BH i Pink M. Reality programe Hrvatska i Srbija počele su zasebno, no od ove sezone prikazuje se zajednički, tzv. zapadnobalkan-

vrijednost reality businessa, onda nikakva, pa niti najmanja pozitivnost koju on eventualno donosi, ne vrijedi ama baš ništa.

Tomislav Perušić

3 D FILMOVI

Prilagođavanje novoj tehnologiji

Treba li 3D film prilagoditi nama ili ćemo se mi vremenom prilagoditi njemu?

Ideju za ovaj tekst dobio sam još prošle godine nakon svjetske premijere posljednjeg »Shreka« (Forever After), kojoj sam igrom sudbine bio nazočan. Ovo jest prvi nastavak Shreka rađen 3D tehnologijom i to se da primijetiti. Molim vas nemojte ovo shvatiti bukvalno, jer normalno je da će publika, ako je film u 3D tehnologiji, to primijetiti. Mislim na nešto drugo. Činjenica da su stvaraoci posljednjeg Shreka znali da će biti izrađen u 3D tehnologiji, utjecala je i na način na koji su oni pisali i realizirali sam projekt. Neke scene, bez konkretnih dokaza tvrdim, nikada se ne bi našle u ovom filmu da on nije 3D. Kada budete vidjeli scenu jurnjave s metlama kroz dvorac, odmah će vam biti jasno o čemu pričam.

To je, po mojoj procjeni, bilo zamišljeno otprilike ovako: »Ako snimamo u 3D tehnologiji moramo nekako dočarati taj prostor. Hmmm. Možda bismo mogli napraviti neku dinamičnu scenu u kojoj će se likovi kretati veoma brzo u svim

pravcima. To je odlična ideja, šteta što većina naših likova ne leti, inače bismo se mogli baš izživljavati. Znam, što ako svi lete na metlama? Odlična ideja! Sada još samo da sve to bude u nekom prostranom, ali zatvorenom prostoru, kako bi se napravio bolji efekt«.

Zaista vjerujem da je to bilo tako. 3D tehnologija postoji mnogo dugo, duže nego što bi većina čitalaca pretpostavila, ali tek u posljednje vrijeme su autori počeli koristiti trodimenzionalnost kao izražajno sredstvo, a ne kao puku atrakciju. Isto se dešavalo kada je u film uvedena boja i kada je uveden zvuk. Prvo je sve bilo samo da bi bilo, a kasnije se počelo koristiti i kao dio umjetničkog izričaja. Bez obzira na to što su prvi 3D filmovi nastali još 1936. godine u nacističkoj Njemačkoj (kako je nedavno u svojoj studiji pokazao Philippe Mora) oni nikada nisu zaživjeli u ozbiljnoj mjeri sve do kraja prvog decenija 21. stoljeća. A i sada ne možemo sa sigurnošću utvrditi da li je riječ o prolaznoj modi ili

nečemu što će se ustaliti kao standard za budućnost. Bez obzira što je tehnologija 3D filma počela utjecati na njegovu sadržinu, bez obzira što su njime ovladali i »umjetnički«, bez obzira što je 3D film doprinio većoj gledanosti i posjetu bioskopima nego u posljednjih 5 godina i napunio proračune filmskih studija, 3D film i dalje ima brojne i moćne protivnike. Oni svi uglavom kažu da je problem u tome što on jednostavno nije gledljiv. Kako za koga, očigledno. Glavni argumenti koji se koriste kao potvrda teze »negledljivosti« 3D filmova je da ne odgovara ljudskoj fiziologiji. Naime, ideja je da 3D slika donosi mnogo više informacija nego obična 2D i da naš mozak nije u stanju obraditi sve te podatke na adekvatan način, jer mu pažnja luta kroz »dubine slike« tako da mnoge stvari postaju višak ili ostaju nedorečene. Neki idu toliko daleko da kažu da takvo gledanje fizički umara.

Dakle, ako 3D slika daje mnogo informacija možda bi

3D filmove trebalo montirati sporijim ritmom nego obične. Prilagođena montaža bi svakako pomogla daljnjoj percepciji. Sjećam se kada sam gledao Transformerse u kinu da nikako nisam mogao ispratiti što se sve dešava od silnih detalja i da me poslije boljela glava. Međutim, klinci koji su sedjeli iza mene nisu imali tih problema (ako im je vjerovati). Možda se samo radi o treninhu i možda su oni zahvaljujući video igrama koje svakodnevno furaju uspjeli istrenirati svoj mozak na mnoštvo detalja u pokretu. Postoji još jedan problem sa slikom 3D filma, a to je njeno osvetljenje. 3D film je sam po sebi tamniji od običnog i zbog toga ga je teško pratiti.

Zaključio bih nakon svega sljedeće, a to je: ili treba 3D film prilagoditi nama ili ćemo se mi vremenom prilagoditi njemu, ali da je u svakom slučaju to nešto što možemo očekivati u budućnosti u kinima, a bogami i u našim stanovima.

Miroslav Šokčić

Šminka

Svaka djevojka (jest lijepa na svoj način) voli koristiti svoju šminku. Ne samo zato kako bi privukla pažnju muškarca ili kako bi dobro izgledala u očima »suparnica«, već iz jednostavnog razloga što se tako bolje osjeća

Djevojke koriste svoja najjača oružja ovih dana. Neće si dopustiti da slučajno popuste pred »neprijateljem«! Pod tim protivnikom uglavnom smatraju svoje suparnice, druge dame koje se također koriste raznim sredstvima i ne dopuštaju da čak nijedna bitka bude izgubljena, a kamoli rat! Velik je i prostran teritorij tog minskog polja. I osim što se međusobno »natječu«, smatraju da je krajnji cilj te žustre borbe – pažnja jednog muškarca. Konkurencija je ogromna... Oružja na pretek! Koja li će osvojiti muško srce, a koja će ga čak odvesti pred oltar (jednog dana)?! Bitka se nastavlja...

Možda ste sad pomislili kako se djevojke hrvaju oko muškaraca (u čokoladi!), ali nije u pitanju ta vrste borbe, niti oružja. Niti su u pitanju strojnice, ni zračne puške, a niti čokolade. U pitanju je šminka! Da. To što ste čuli. Ne vjerujem ni da vam je ta činjenica tako čudna, ali skoro da ponekad lete granate po zraku koliko su djevojke konkurencija jedna drugoj! Nijedna neće podnijeti da je druga. Prvo mjesto, tron, kruna, a za »mrve« sa stola nema mjesta.

I tako, svakim danom kad prolaze ulicom, ili su pošle u školu, čak i na trening, one moraju zablistati i pokazati svima tko je gazdica. Njihovo oružje, šminka, uvijek mora biti

uz njih. Skoro pa kao novi organ. U svakoj se torbi mora naći mali neser. Pudrijera, sjaj za usne i maskara. Osnovna šminka, ostalo i ne mora biti prisutno. Prirodan izgled se traži! No, postoje djevojke koje znaju pretjerati. Nabacaju po 3 kg pudera i misle da su »hit« u gradu, a u stvari samo bi prošle kao »hit« u cirkusu. Treba se znati služiti svojom magičnom torbicom punom crnih olovaka, ruževa i maskara, koje su poput čarobnog štapića koji nas magično i fantastično transformira u »super djevojku«.

Ne shvaćaju baš svi nas djevojke i zašto se mi uopće služimo svakakvim pomagalicama. »Ljepota dolazi iznutra«, kažu. Jest. Slažem se u potpunosti! Ali nije jednostavno koračati ulicom i susresti drugu djevojku koja sija od glave do pete, dok ti kao da si krenula u trgovinu. Svaka je djevojka lijepa na svoj način, ali postoje pojedine nepravilnosti, poput akni ili crvenila koje puder ili tonirana krema »smire«, dajući koži nježan i prirodan izgled, ali bez sitnih nedostataka. Zašto onda ne biste izgledale savršeno, ako već postoji način... I sredstva?!

Još se od pamtivijeka ženski spol koristio raznim tehnikama kako bi privukao suprotan spol. Jedna od najljepših žena na svijetu, o kojoj se priča već stoljećima i milenijima, sama nam je primjer. Svi smo čuli za

nju, a njeno cijenjeno ime je – Kleopatra. Egipćanke i općenito stari Egipćani (čak su se tada »mackali« i muški!) koristili su se tehnikama šminke i najradije su isticali oči crnom bojom. Od tada, pa sve do danas, možemo vidjeti savršeno zamaskirana lica djevojaka. Jesu li to maske ispod kojih se kriju djevojčice poput ružnog pačeta ili nesigurne adolescentice stvarno samo željne pažnje? Postoje svakakve djevojke i razni motivi, ali jedno je sigurno. Odat ću vam jednu tajnu.

Svaka djevojka (jest lijepa na svoj način) voli koristiti svoju šminku. Ne samo zato kako bi privukla pažnju muškarca ili kako bi dobro izgledala u očima »suparnica«, već iz jednostavnog razloga što se ona bolje osjeća kad se malo »osvježi« i dotjera lice do perfekcije. Estetika jest važna upravo iz tog razloga. Djevojka će dobiti samopouzdanje, moći će slobodno šetati kao da je na modnoj pisti. Nitko joj ništa ne može u tom trenutku. Osjeća se moćnom. Pa hej! Zar se svi ne osjećamo bolje kad sebi izgledamo ljepše? I zato, djevojka ne samo što će odlično izgledati (i zasigurno privući muškarce kao pčele na med!), već jednostavno jer će se iznutra bolje osjećati. A kako ono kažu... podsjetite me... »Ljepota dolazi iznutra?!«.

Donna Diana Prčić

SVIJEST O TOLERANCIJI POSTOJI, SAMO SE MORAMO POTRUDITI PROBUDITI JE

Izbočina na ravnom podu

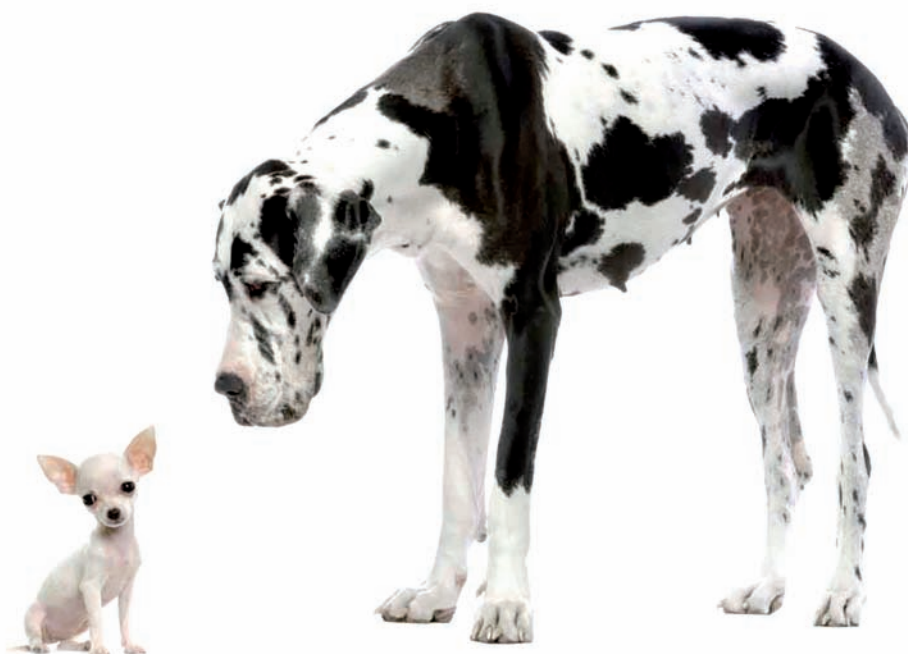
Ponekad stanem, zatvorim oči i obojim ovaj svijet u boje duge. I nema bola. Nema straha, nema suza i nema razlike. Ali uvijek me trgne neki beščutan zvuk, glas, riječ i sve je ponovno sivo, a ponekada to sivo postane crno. I onda nema stvarno ničega. A onda mi dođe samo da spakiram stvari i odem daleko, gdje me nitko ne zna i gdje ja nikog ne znam.

Domoljublje ili nacionalizam koji prerasta u šovinizam? Koliko je vjerojatno da ćeš se susretati s tim pojmovima kao dijete? Vrlo vjerojatno. Danas ne postoji granica između tih pojmova, oni su neka-ko srasli. Domoljublje je preraslo u otklon od drugih nacija. U našoj okolini šovinizam je prisutan odavno, ali kako vrijeme prolazi ne možemo ga iskorijeniti. Širi se poput ambrozije, a usređuje me jedino to što uviđam da se povećava i broj nas koji smo alergični na to lažno domoljublje.

Domoljublje, samo po sebi, nastalo je u praprimarnim vremenima. Uzet ću za primjer Grke sa svojim idejama o državi kao majci koja raste osvajanjem: njihovi pjesnici svojim su perom slikali domovinu kao majku i oca u isto vrijeme. Ljudska svijest bila je drukčija nego danas i različitost nije bila najpoželjnija: sjetite se samo Aleksandra Velikog koji je imao ideju grčku kulturu izmiješati s kulturom istoka. Istina, Grci su bili oduševljeni njegovim osvajanjima, ali ne i njegovom željom za tolerancijom prema drugim kulturama. Ili primjer koji je nama puno bliži. Turci su bili na prostorima Balkana jako dugo, i nikada nisu odustali od ideje islamizacije i poturčivanja. Kultura drugih morala je biti izbrisana, jer se njezinim brisanjem gubi i nacionalna svijest.

Međutim, nakon velike podjele svijeta i nakon najvećih ratova očekivalo se da će ljudi shvatiti kako je bitno poštovati tuđu kulturu, te da je različitost temelj svijeta. Ali ne, pogotovo ne na Balkanu.

Najlakše je praviti se da šovinizma nema, slušati ali ne čuti, te živjeti u uvjerenju da je tolerancija u našem okruženju na najvišoj razini

Nakon raspada Jugoslavije domoljublje je preraslo u šovinizam. Šovinizam koji, iako po ustavu nezakonit, izbija iz novinskih naslova, vrišti na zidovima zgrada, odjekuje stadionima i iskače iza ugla na školskim hodnicima. Trudimo se, svim silama, ugurati ga pod tepih, problem je što je prevelik te bi ostavio izbočinu na ravnom podu. Najlakše je praviti se da ga nema, slušati ali ne čuti, te živjeti u uvjerenju da je tolerancija u našem okruženju na najvišoj razini, nasmiješiti se dok te gaze i na kraju pogaziti sam sebe jer si tolerantan prema šovinizmu. Neke stvari na sebi ne možemo mijenjati, ali niti ih ne želimo mijenjati: izgubiti svoj identitet dopuštajući onima što gaze da trijumfiraju, neće uzvisiti tvoju sliku u njihovim očima. Naprotiv,

smanjit će te na veličinu kukca, jer samo takvog te mogu zgaziti.

Teško je dati učinkovito rješenje problema netolerancije. Raniji pokušaji, koje možemo vidjeti u bivšoj Jugoslaviji, pokušaji koje je vlast nastojala nametnuti, završili su neslavno. Moramo se bazirati na uže krugove. Obitelj nas uči prvim koracima, ali i stavovima i predrasudama, obitelj je model od kog učimo. Apeliram na sve one koji su dio obitelji. Svijest o toleranciji postoji, samo se moramo potruditi da je probudimo. I ne smijemo zanemarivati problem, nego se s njime suočiti, boreći se za ispravne stavove i tolerantnije društvo.

Ivana Rudić

INTERVJU: ZDENKO LANC

Zaljubljenik u tamburu

Od 1997. svira tamburu pri HKPD-u »Matija Gubec« iz Rume, s čijim je orkestrima nastupao na značajnim manifestacijama u zemlji te u Hrvatskoj

Razgovarao: Nikola Jurca

Zdenko Lanc je rođen 1984. godine. Kao i sva ostala brežanska djeca, u Rumi je završio Osnovnu školu »Ivo Lola Ribar«, da bi potom upisao i završio Srednju poljoprivredno-prehrambenu školu »Stevan Petrović - Brile«, smjer tehničar biotehnologije. Trenutačno je student završne godine zaštite bilja na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu. Zdenko potječe iz tipične brežanske seljačke obitelji koja se oduvijek bavila poljoprivredom, tako da je od malih nogu na svojoj koži iskusio koliko je mukotrpan i težak seljački život, praktički otkako je prohodao pamti kako je odlazio na njive i pomagao roditeljima u teškim poljskim radovima. No, sve ga to nije omelo da se školuje, tako da je danas pri samom kraju studija u Novom Sadu. Između njive i škole Zdenko je za sve ovo vrijeme njegovao i jednu veliku ljubav – tamburu, tako da je danas, bez lažne skromnosti, jedan od najboljih tamburaša Velikog tamburaškog orkestra HKPD-a »Matija Gubec« iz Rume.

KUŽIŠ?!: Koliko dugo već traje tvoje »druženje« s tamburom?

Kod nas na Bregu već dugi niz godina postoji i radi škola za tamburu u okviru HKPD-a »Matija Gubec«. Mnoga su djeca prošla kroz tu školu, tako da sam i ja svoje prve tamburaške korake upravo u njoj načinio. Bilo je to sada već davne 1997. godine. U toj sam školi toliko i zavolio tamburu i ta ljubav traje i dan-danas. Taj prvi period ne pamtim samo po probama na kojima smo mukotrpno savladivali prve tonove i akorde, nego prije svega po druženju i pozitivnoj atmosferi koja je vladala među nama klincima. Redovito smo poslije probi ostajali u prostorijama društva i družili se, nitko nije odlazio kući i pokraj toga što smo uporno vježbali i trudili se biti što bolji, među nama nikada nije bilo ljubomore. **KUŽIŠ?!: Poslije škole za tamburu ubrzo si ušao i u orkestar?**

Već sljedeće godine, od nas koji smo završili školu za tamburu čika Joca Jurca je stvorio i Mali tamburaški orkestar. Sjećam

se da smo taj orkestar činili ja, moj brat Ivan Lanc, Marija Benčić, Ivan Galar, Goran Abramović, Josip i Darko Ris, Stjepan Štimac, Dalibor Činačak, Ljubiša Hajduković, Zoran Jurca, Zlatko Vereš... Nadam se da sam ih sve pobrojao, a ako sam nekog i zaboravio nadam se da se neće ljutiti.

KUŽIŠ?!: Od tada negdje datiraju i vaši prvi nastupi?

Tako je, sjećam se da smo u tom razdoblju baš puno nastupali: na rumskom Kulturnom letu, manifestaciji Zlatne ruke Srema, Vinkovačkim jesenima, svirali smo na svim igrankama koje su se organizirale kod nas u društvu, a počeli smo i da sviramo na svadbama, rođendanima, odlascima u vojsku...

KUŽIŠ?!: A onda je uslijedio i Veliki tamburaški orkestar?

U Velikom tamburaškom orkestru počeo sam svirati 1999. godine i u njemu sam već, eto, nekih dvanaest godina. Mislim da nije bilo značajnijeg nastupa Velikog tamburaškog orkestra u kojem nisam sudjelovao. Od brojnih manifestacija posebice bih izdvojio naše redovite godišnje koncerte u Rumi, nastupe na Festivalu tamburaških orkestara Srbije u Rumi i Festivalu hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku, susrete društava »Matija Gubec«, koji se svake godine održavaju u različitim mjestima, nastupe u dvorani »Lisinski« u Zagrebu, koncerte u Zaprešiću, Požegi, »Šokačkom sijelu« u Županji...

KUŽIŠ?!: Za sve ovo vrijeme nastupao si i s malim sastavom...

Mali sastav nikada nije prestajao s radom, jer je uvijek bilo događanja koja su iz praktičnih razloga tražila nastupe malobrojnijih sastava i mi smo se u svim takvim prilikama rado odazivali. Mali orkestar je tako, između ostalog, nastupao na Radio Sremu i Radiju Trojki u Rumi, televiziji »Most« iz Novog Sada, u emisiji »Petkazanje« Radiotelevizije Vojvodine... Istaknuo bih kako smo u više navrata nastupali i sa zborom Gerontološkog centra »Srem« iz Rume i to u Novom Sadu, Kragujevcu, u TV emisiji

»Dodati život godinama«, na književnim večerima, izložbama...

KUŽIŠ?!: Osnovao si orkestar »Javor« koji je nastupio u Deronjama 2009. godine...

Da, sjećam se da smo se tijekom priprema za Međunarodni festival tamburice u Deronjama dogovarali pod kojim imenom da nastupimo, jer je svaki orkestar u natjecateljskoj konkurenciji morao imati ime. Ništa nam posebno nije padalo na pamet pa smo na kraju uzeli naziv »Javor« po onoj poznatoj pjesmi »Šumi, šumi javore«, a i po tome što je poznato kako se najbolje tambure prave od javorovog drveta, pa smo vjerovali da će nam to donijeti sreću. Inače, na festivalu smo za skladbu Josipa Jurca »Sviraj tamburo« osvojili nagradu za najbolju pjesmu, a priznanje nam je osobno uručio jedan od najvećih bardova starogradske glazbe Predrag Gojković - Cune, što je za sve nas predstavljalo ogromnu čast.

KUŽIŠ?!: A tko je sve nastupao u Deronjama?

Više-manje to je bio malo izmijenjen sastav malog tamburaškog orkestra – u Deronjama smo svirali: Željko Jerković, Branimir Lanc, Ljubiša Hajduković, Ivan Galar, Zlatko Vereš, Darko Matešić i ja.

KUŽIŠ?!: Osim brojnih nastupa s tamburaškim orkestrom u više si navrata svoje društvo »Matija Gubec« predstavljao i bez tambure u ruci...

Za mene je uvijek bila čast i zadovoljstvo predstavljati društvo iz kojeg sam potekao. Više sam puta putovao kao predstavnik »Matije Gupca« na brojne manifestacije. Sudjelovao sam na defileima u narodnoj nošnji na Dužionici u Somboru, Đakovačkim vezovima, a s članovima HKC-a »Srijem« iz Srijemske Mitrovice sam, između ostalog, gostovao i u Rešetarima u Slavoniji.

FOTOREPORTAŽA

Križni put mladih

Veliki križni put mladih, deveti po redu, održan je 8. travnja. Sudjelovalo je skoro 100 hodočasnika koji su prepješačili put dug 38 kilometara. Hodočasnici su ove godine prije pobožnosti križnoga puta imali jutarnju svetu misu u crkvi svete Marije u Subotici na Halaškom putu, odakle su uz blagoslov krenuli prema svome cilju.

Ovogodišnji put započeo je od crkve svete Marije, nastavljen je prema Kelebiji, pa preko Čikerije i Ljutova nazad u grad do katedrale bazilike svete Terezije Avilske. Postaje križnoga puta molile su se, kao i svake godine, kraj križeva krajputaša.

Organizator ove pobožnosti je Pastoral mladih Subotičke biskupije skupa s preč. *Franjom Ivankovićem*.

A. S.

KUZO ?!

Najveći albumi hrvatske popularne glazbe (VI.)

Boško Petrović & B.P.Club

All Stars: »Jazz gala«

U moru briljantnih diskografskih i koncertnih ostvarenja Boška Petrovića, gurua hrvatskog, i ne samo hrvatskog jazz, s raznim pratećim glazbenicima, nedvojbeno se izdvaja DVD »Jazz gala« kojega je Croatia Records objavila 2006. godine. Na ovom su izdanju, poučeni gubljenjem mnogih sjajnih materijala snimljenih ili ne u njegovomu »B.P.Clubu«, zabilježeni nezaboravni nastupi bukvalno svih velikih glazbenika koji su prošli kroz klub od njegova otvaranja do 2005. godine.

Snimke su poredane po dobu nastanka. Spomenuo bih samo neke izuzetne glazbenike i njihove suradnje zabilježene na snimkama: Joea Passa i Oscara Cleina, Joea Passa, Damira Dičića i Jasne Bilušić, Marie Lim, Petera Kinga te Johnny Griffina, te silne jazz glazbenike »prve lige« koji su svirali uz glasoviti Petrovićev »B.P.Club All Stars« – Clarka Terrya, Scotta Hamiltona, Bodila Niska i druge.

Pojava ovog izdanja označava i stavlja u nezaboravnu antologiju možda najzna-

čajnije doba u povijesti domaćeg jazz, te Petrovićev iznimni utjecaj u njemu.

Ako bih ipak »tjerao mak na konac«, morao bih izraziti iznimno žaljenje što neki od možda ponajboljih nastupa, konkretno oni Budyja De Franca, Tootsa Thielemansa, Jamesa Newtona, Georgia Famea, Marka Murphya, Kenny Drewa, Mala Waldrona, Hanka Jonesa, Herba Ellisa, Atila Zollera, Philippe Catherinea, Bobby Durhama, Philly Jo Jonesa, Arta Taylora i mnogih drugih nisu zabilježeni i video snimkom, već tek audio arhivirani, te objavljeni od nakladnika Jazette Records.

Hrvatski vibrafonist, skladatelj, aranžer, vođa orkestra, promotor, producent, pjevač, diskograf i glazbeni pedagog Boško Petrović preminuo je u 76. godini života, 10. siječnja ove godine. Violinu je krenuo učiti sa šest, a s 14 godina jazz mu je postao doživotnom ljubavlju, slušajući radio postaju American Forces Network. Potom prelazi na harmoniku, bubnjeve i glasovir, te konačno na vibrafon.

Bio je utemeljiteljem Zagrebačkog Jazz Quarteta (Miljenko Prohaska, Krešimir Remeta, Davor Kajfeš i Silvije Glojnarić), a vodio je i ine, međunarodne i domaće/inozemne skupine poput: Zagrebačkog Jazz Quinteta, B.P. Conventiona, B.P. Convention Big banda, B.P. Club All Stars, Boško Petrović trija...

Bio je autorom mnogobrojnih radijskih i televizijskih emisija, organizator brojnih festivala. Bio je i voditeljem Ljetne jazz škole u Grožnjanu, a tijekom svojega života i rada obimno je i zaslužen nagrađivan za svoja dostignuća na svim poljima svoga djelovanja. Višestruki je dobitnik prestižnog hrvatskog »Porina«, kao i Vjesnikove nagrade »Josip Slavenski«, Nagrade Grada Zagreba i mnogih drugih. Tijekom svoje bogate karijere snimao je za mnoge inozemne diskografske tvrtke, koncertirajući obišao cijelu zemljinu kuglu i svirao sa svim svojim negdašnjim uzorima – od Modern Jazz Quarteta, preko Arta Farmera i Joe Passa, do Davida Gazarovca.

Robert Tilly

SUPERMAN

Benjamin Franklin

Znanstvenik i državnik

Benjamin Franklin (Boston, 17. siječnja 1706. - Philadelphia, 17. travnja 1790.), jedan je od očeva američke nacije, filozof, izumitelj, fizičar, ekonomist i pisac.

U znanosti je ostavio neizbrisiv trag po tome što je prvi utvrdio identičnost munje s elektricitetom i postavio novu teoriju elektriciteta, dokazao postojanje pozitivnog i negativnog elektriciteta te pronašao gromobran, po čemu je postao slavan u cijelom svijetu. Pokraj toga, otkrio je tok i karakteristike Golske struje.

Barem isto toliko je poznat po tome što je jedan od autora »Deklaracije neovisnosti«, nakon što je godine 1775. postao član američkog kongresa. Uz George Washingtona, Johna Adamsa, Thomasa Jeffersona, Johna Jaya, Jamesa Madisona i Alexandera Hamiltona spada među sedam »očeva američke nacije« koji su sudjelovali u pisanju Ustava SAD-a, pisanju Deklaracije neovisnosti te u Američkoj revoluciji.

Franklin je u Philadelphiji utemeljio prvu javnu knjižnicu, izdavao je novine i tiskao knjige. Kao diplomatski predstavnik u Francuskoj od 1776. do 1785., koristeći se svojim osobnim ugledom i popularnošću, učinio je goleme usluge Sjedinjenim Državama u njezinom ratu za neovisnost. Vrativši se u Ameriku, Franklin sudjeluje u stvaranju američkog ustava 1787., a posljednjih godina života objavljuje niz članaka u korist ukidanja ropstva. Učenjak, neumoran borac za slobodu čovjeka, diplomat, vjerujući u djelotvornost razuma pri rješavanju ljudskih pitanja, Franklin je personifikacija i simbol svoga prosvjetiteljskog vijeka. Navodno je autor poznate maksime: Vrijeme je novac.

Franklinov otac Josiah bio je sapundžija sa 17 djece od dvije žene, puritanac, a majka Abiah predstavica srednje klase, administrativna radnica. Na početku karijere se, pokraj knjižnice, bavio i tiskanjem i novinarstvom te je postao masonom i velikim majstorom lože. Oženio se u 17. godini, imao je dvoje djece, od kojih prvo nije preživjelo djetinjstvo zbog boginja.

Pokraj bavljenja znanosti i politikom, bio je među utemeljiteljima prvog dragovoljnog vatrogasnog društva u SAD, tiskao je novu monetu New Jerseyja i zalagao se za uvođenje papirnato novca te je unosio novine u tiskanje radi sprečavanja krivotvorenja. Bio je predsjednik Akademije koledža Philadelphije, postao je počasni doktor znanosti Harvarda i Yalea. Zalagao se za poboljšanje odnosa s Indijancima, bio je među organizatorima Pensilvanijske milicije (skupine naoružanih civila) u okviru Kontinentalne armije. Bio je izaslanik u Engleskoj kako bi prosvjedovao protiv položaja Pensilvanije te je tamo ostao 4 godine, tijekom kojih je postao i počasni doktor Oxforda.

Nakon donošenja Deklaracije i Ustava drugi saziv Kongresa postavio ga je za prvog generala Američke pošte. Nakon toga postaje ambasador u Francuskoj, te predsjednik Pensilvanije.

Što se osobnih uvjerenja tiče, pokraj republikanskog duha bio je vrlo puritanac. Zalagao se da Ustavotvorna konvencija SAD-a svaki dan moli Boga, što nije usvojeno. U svojoj autobiografiji naveo je 13 vrlina nužnih za kultiviranje karaktera. To su: suzdržanost (ne jedi do punog želuca, ne pij do pijanstva), šutnja (govori jedino kada to pomaže drugima ili sebi, izbjegavaj trivijalnu konverzaciju), red (neka sve tvoje stvari imaju reda, neka svaki dio tvojih aktivnosti ima svoje vrijeme), odlučnost (budi odlučan učiniti što si naumio, naum propada bez odlučnosti), štedljivost (ne pravi troškove osim da učiniš dobro drugima ili sebi), marljivost (ne gubi vrijeme, uvijek budi zauzet nečim korisnim, odbaci beskorisne radnje), poštenje (ne služi se obmanom, razmišljaj nevino i pravično, i ukoliko govoriš, i djeluj u skladu s time), pravednost (ne ošteti nikoga povrijedivši ga), umjerenost (izbjegavaj ekstreme, izbjegavaj vraćati uvrede koliko god smatraš da drugi zaslužuju), čistoća (nemoj tolerirati nečistoću tijela, odjeće ili navika), spokoj (neka te ne uznemiravaju tričarije, ili nezaobilazne nesreće), čednost (rijetko koristi spolnost, osim radi potomstva, nikada radi dosade, slabosti ili rušenja svoje ili tuđe reputacije), poniznost (imitirajte Isusa ili Sokrata).

Nije čudno da je na njegovom pokopu bilo 20.000 ljudi. U oporuci je ostavio po tisuću funti Bostonu i Philadelphiji da prikupljaju kamatu idućih 200 godina. Novac je posuđivan lokalnim žiteljima, a godine 1990., kada je istjeklo 200 godina, skupilo se oko 2 milijuna dolara u Philadelphiji te 5 milijuna u Bostonu, što je na koncu potrošeno na školarine studenata, ali je s prvom polovicom kamate još prije 100 godina utemeljen Franklinov institut u Bostonu.

I, ne zaboravimo, Franklinov lik se nalazi na novčanici od 100 američkih dolara.

N. P.

HI TECH

Previše informacija šteti vašem mozgu

U današnjem svijetu neprestano smo bombardirani podražajima: nepresušnom rijekom e-mailova, SMS poruka, chatova, tweetova, statusa na Facebooku i videonimkama. No, to nije dobro za naš mozak, tvrde znanstvenici.

Među znanstvenicima već dulje vremena postoji zabrinutost da prepuštanje ovim neprestanim podražajima nije dobro za mozak, slično kao što previše šećera ili masti nije dobro za naše tijelo.

Znanstvenici s kalifornijskog sveučilišta UCSF objavili su istraživanje u kojem su predstavili dokaze da tzv. multitasking, odnosno obavljanje više poslova i radnji istovremeno, ugrožava kratkoročno pamćenje, osobito kod odraslih ljudi. Obilju informacija danas pristupamo s plitkim razumijevanjem i kratkim rasponom pažnje, te mnogim ljudima postaje sve teže i teže usredotočiti se na bitno umjesto na nevažne detalje koji im odvlače pažnju.

Eliksir mladosti?

Istraživački tim iz Kings Collegea u Londonu identificirao je osam gena koji bi mogli usporiti proces starenja i pomoći ljudima da žive duže i zdravije. Ključ za zaustavljanje starenja mogao bi ležati u steroidu pronađenom u krvi.

Ako bi znanstvenici mogli utvrditi kako se ovaj steroid poznat kao DHEAS dijeli, proces starenja mogao bi se osporiti, prenosi Daily Express.

Iz istraživačkog tima u Londonu poručuju kako se provode detaljnije studije na ovih osam gena. Uskoro bi se ovi geni mogli naći i u brojnim »čudotvornim« kremama koje svojim korisnicima jamče produženu mladost. Iako se o cijeni spekulira, ona još nije na pameti znanstvenicima koji ističu kako ih čeka još puno posla prije nego javnosti predstave eliksir mladosti.

Microsoftov tablet krajem 2012.

Microsoft se nada kako će krajem 2012. godine svoj Windows 8 tablet imati spreman za tržište, piše Bloomberg citirajući »povjerljive izvore«.

To je čak dvije godine nakon što je Apple izbacio na tržište svoj prvi iPad (travanj 2010.) i stvorio ono što danas nazi-

vamo »post-PC« tržište. Ovo se čini kao nevjerojatno sporo reagiranje, međutim to je ipak za godinu dana brže nego je Microsoft odgovorio na iPhone, koji je zapravo i kreirao tržište za novu generaciju tzv. pametnih (smart) telefona. Prvi iPhone isporučen je u srpnju 2007. godine dok se Microsoftov Windows Phone platforma na telefonima pojavila tek u studenom 2010.

Kraj ere PC-a?

Podaci za prvu četvrtinu godine nisu optimistični za PC tržište. Baš svi distributeri zabilježili su daljnji pad prodaje, iako je recesija službeno završila. U zapadnoj Europi i SAD-u definitivno najveći gubitnik je Acer koji je zabilježio pad od čak 42 posto, piše CNET.

Kao najveći udarac za PC zapravo se pokazao iPad. To dovodi do zaključka da korisnicima više nisu toliko bitne snažne hardverske konfiguracije nego što praktičniji način korištenja najpotrebnijih funkcija, odnosno pretraživanje interneta, e-mail, društvene mreže i reproduciranje multimedijalnih sadržaja.

Ipak, mnogi tržišni analitičari smatraju kako unatoč poplavi tableta još nema straha za PC industriju. Smatraju kako je potrebno samo više ulaganja u razvoj softvera koji nedovoljnom brzinom prati razvoj hardvera, pa korisnici nemaju potrebe ulagati u kupnju novog.

AUTOBUS - formula

Projekt Superbus je električno vozilo koje koristi F1 tehnologiju, a može postići 250 km/h i budućnost je put-

ničkog prijevoza. Moderni autobus nastao je u Nizozemskoj, a njegova tržišna cijena biti će oko 2 milijuna eura.

Mislite vedrije!!!

Ljudi čije su misli vedrije, a pogled na život optimističniji imaju više sive tvari pa im bolje radi i mozak, piše

danas.hr. Oni kod kojih prevladavaju mrzovoljne i sumorne misli na koncu imaju i manji mozak. Oni koji žive manje napeto, optimistično gledaju na život i uživaju u njemu, žive bolje, duže, s manje zdravstvenih problema, a zato što imaju više sive tvari bolje im radi i mozak.

Ove činjenice o optimističnim mislima ljudi često podcjenjuju i zanemaruju, no potvrdu za njih dobili su istraživači okupljeni u znanstvenom timu sa sveučilišta Washington. Optimizam i pesimizam utječu na naše fizičko i mentalno zdravlje. Rezultati su pokazali da oni imaju posljedice i na strukturu mozga.

Istraživanje se temelji na analizi fizičkih aktivnosti (zdravlje, motoričke sposobnosti i fizičke aktivnosti) i mentalnih aktivnosti (zadovoljstvo, sreća i pogled na život) zrelih i zdravih tijekom godina.

Automobili s motorima veličine lonca

Klipovi, osovine i ventili i dalje su sastavni dijelovi motora koji pokreću naše automobile, ali čini se kako je došlo vrijeme i za njihovo umirovljenje. U povijest bi ih mogao poslati generator u obliku diska koji predstavlja prototip motora budućnosti, prenosi Večernji list.

Najnoviji prototip motora za automobile razvili su istraživači iz Michigana u SAD-u, a osnovna mu je prednost smanjenje emisije štetnih plinova do čak 90 posto te smanjenje mase automobila.

Generator je veličine lonca, a u automobilu može zamijeniti cjelokupan motor i njegove popratne sadržaje, poput sustava za hlađenje. Istraživači su za ovaj projekt dobili 2,5 milijuna dolara, a nadaju se da će prvi prototip motora, snage 25 kilovata, biti gotov do kraja godine.

RIMEJK LEGENDARNE »ŠEZDESETČETVORKE«

Iako je izgledalo kako bi se ponovno moglo raditi o jednom tihom fijasku, tvrtka Commodore USA, koja ima pravo na korištenje imena i loga legendarnog Commodorea, uključujući i pravo na ime i logo Commodore 64 – ipak kreće s prodajom remakea ovog legendarnog kućnog računala.

U ponudi su tri modela: Commodore 64, Commodore VIC Pro i Commodore VIC Slim.

U sva tri slučaja se radi o računalu smještenom u tipkovnicu i baziranom na Intelovom Atomu na 1,8 GHz, Nvidiajinom Ion 2 grafikom, 2 GB memorije i 160 GB diska za osnovni model.

Cijena za Commodore 64 počinje od 595 dolara po komadu, a dodavanjem Blu-ray pogona, dodatnih 2 GB memorije, WiFi-ja, Bluetootha i terabajtnog diska skače za nekih 300 dolara.

Ukoliko niste toliko zagrizli za izgled legendarne »šezdesetčetvorke«, onda su tu modeli VIC Pro i VIC Slim, koji su jeftiniji, nimalo ne sliče Commodore VIC-u, ali su kompaktna računala smještena u tipkovnicu. Za VIC Slim cijena počinje od 395 dolara, a bolje opremljeni VIC Pro s touchpadom kreće od 895 dolara.

Umjetna hladovina

Svjetsko nogometno prvenstvo u Kataru zakazano je za 2022. godinu. Ova bogata zaljevska država ima jedan veliki problem u organizaciji tog natjecanja – izrazito visoke temperature, zbog kojih je predloženo da se čak termin održavanja prvenstva pomakne s ljeta na jesen-zimu, mnoge već plaše. Vrlo je teško igrati na temperaturi od 40 ili 50 stupnjeva, čak i najpripremljenijima. Posve zatvoreni, hlađeni stadioni većeg kapaciteta skupi su i inženjerski zahtjevni, pa je stoga kao rješenje problema zaštite od nesmiljenog sunca predložen umjetni oblak.

Prema idejnom rješenju dr. Sauda Abdula Ghanija s katedre za strojarstvo i građevinu s Katarskog sveučilišta, ovakav oblak bi bio građen od ultralake karbonske košuljice s fotovoltaičnim kolektorima i četiri motora koji bi ga držali iznad igrališta. Daljinski upravljani, mogao bi se po potrebi pomicati između Sunca i terena na način da stvori najveću moguću sjenu točno tamo gdje treba.

Cijena oblaka bila bi 500.000 dolara po komadu, više-struko jeftinije od gradnje krova za čitav stadion.

Googleova glazbena usluga

Prema pisanju Cneta, Google je navodno počeo s internim ispitivanjem među svojim zaposlenicima nove glazbene usluge. Google Music je usluga za »streaming« glazbe kojoj bi se trebalo moći pristupiti putem bilo kojeg uređaja spojenog na internet. Navodno je usluga već skoro završena, no pokretanje se odgađa zbog nedostatka jedne vitalne komponente. Naime, Google vodi složene pregovore s glazbenim izdavačima, a najveći problem su prava na glazbu spremljenu u »oblaku«, odnosno prava korisnika da svoju postojeću glazbenu kolekciju spremi na Googleove poslužitelje i pristupaju joj putem nove Googleove usluge.

INTERVJU: Prlja i Mrle, Let 3

Aktivni non-stop, bez samošćerenja

*Skandali nisu nužno potrebni, ali ih je moguće raditi i u ovo postmoderno vrijeme, kao komentar na ono tankoćutno u javnom mnijenju * Grad Rijeka nam je doista puno pomogao u organizaciji nekih velikih projekata*

Razgovorao: Zvonko Sarić

Popularni riječki sastav Let 3 koncertno je veoma aktivan i nakon više od dvadeset godina djelovanja, što je i normalno za jednu rock grupu ili bi bar trebalo biti. Tako su nedavno održali koncert i u kazališnom klubu »Trema« u novosadskom Srpskom narodnom pozorištu. Ovaj je band, uz kvalitetu glazbe i brojne hitove, poznat i po atraktivnim i

provokativnim scenskim nastupima. Kada je u pitanju koncert u klupskom prostoru, mnogi elementi scenskog nastupa gube na značaju, jer do izražaja prije svega dolaze energija banda i specifična atmosfera i čarolija koja se mogu osjetiti samo u malom klupskom prostoru prilikom svirki, naravno, uz uvjet ostvarene komunikacije između banda i publike.

U klubu »Trema« sastav Let 3 predstavio se perfekcionistaškom svirkom uigranih glazbenika, uvjerljivim nastupom koji se gradio na upečatljivim pjesmama, i čvrstom, žestokom rock izričaju, a publika je osjetila već na samom početku koncerta da nije u pitanju tezgja, što će reći odrađivanje posla, nego iskreno uspostavljanje komunikacije. Let 3 je u svoj

furiozan nastup posložio i brojne hitove iz dosadašnje karijere, a publika je nalazila koncertni užitek i u poigravanju banda s brojnim fragmentima različitih, proturječnih stilova glazbe, kao što su, primjerice – etno, satirične poskočice ili pop, koji su kao djelići izraza humora, osjećaja za bizarno i specifičnog socijalnog komentara uklopljeni u okvir dinamične rock svirke. Razgovarali smo s članovima banda, pjevačem Zoranom Prodanovićem – Prljom i basistom Damirom Martinovićem – Mrletom.

KUŽIŠ?!: Dio javnosti vas prepoznaje samo kroz »skandale«. Kako to komentirate?

Prlja: Nikada se nismo povodili time da nekakav skandal bude vezan uz nas, da to bude naša primarna stvar. Skandali nisu nužno potrebni, ali ih je moguće raditi i u ovo postmoderno vrijeme, kao komentar na ono tankoćutno u javnom mnijenju, a to su pitanja nacionalnosti, morala, seksa, svih tih normi koje nosi ovo naše aktualno društvo. Danas 99 posto ljudi smatra kako

je novac sigurnost, a zapravo je vrijeme da se čovjek uhvati za ono što ima u sebi te se zadovolji time.

Mrle: Nikad u povijesti čovječanstva društvo nije bilo više izmanipulirano nego danas. Kao, ima svega i sve je dozvoljeno, a u stvari nema ničeg. Manipulira se na svim razinama, što kod ljudi dovodi do potrebe za nekom vrstom mazohizma.

KUŽIŠ?!: Na sceni ste od 1987. godine. Koliko je teško opstati?

Prlja: Radimo puno, dugi niz godina, ako gledamo scenu koje smo dio. Aktivni smo na više polja i to je jako lijepo, a s druge strane može donijeti i nuspojave. Ali, nismo se s time.

Mrle: Valjda te cijeli život vuče ta atmosfera, taj spoj publike i banda – osjećaj da je to jedno tijelo. Neki put te zna uhvatiti temperatura ili da imaš loš dan jednostavno, ali pred publikom se to anulira i javlja se osjećaj sreće na sceni. Trema nije strah, nego osjećaj odgovornosti prema publici da se koncert ili predstava urade dobro.

KUŽIŠ?! Kažu da vam, za razliku od mnogih rockera, ide staž i socijalno osiguranje? Imate i solidnu potporu Grada Rijeke?

Mrle: Država nam plaća radni staž, socijalno osiguranje na razini visoke stručne sprema. Članovi smo zajednice samostalnih umjetnika 15-ak godina. No, mora se raditi da se taj status održi. S riječkom vlašću imamo dobre odnose sve ove godine, kao i cijela riječka scena. Čovjek na čelu grada ima sluha za to i on je pomogao da priča oko riječkog rocka bude važan dio identiteta grada. Dobro je kad postoji razumijevanje od strane institucija. Grad Rijeka nam je doista puno pomogao u organizaciji nekih velikih projekata. Sponzorirali nas se boje, ali grad nam pomaže.

Prlja: Rijeka je jednostavno takav grad. Svaki grad ima neku svoju energiju, kao što su primjerice La Strada, Luna, Boye ili Obojeni program mogli samo iz Novog Sada izaći.

KUŽIŠ?! Pratite li aktualnu glazbenu produkciju i kakvom vam se ona čini?

Prlja: MTV je u biti OK, jer se dogodio tehnološki skok. Možda nikad nije bilo više kvalitetne i interesantne glazbe na planetu, a s druge strane javlja se zasićenost konglomeratom glazbene produkcije. Šuma, a ne vidiš stablo. A nekad smo čekali nekog da ti kaže 'nabavio sam novu ploču, stari mi je donio s broda', a sad više nema te romantike, sve je na mreži. Ali, moramo doći do tog odabira, uvijek će biti nekih gurua čijem ukusu na neki način vjeruješ.

Mrle: Pratimo jer nas zanima, a tako se i razvijaš kao glazbenik. Ne mogu cijeli život slušati Clash koji obožavam, makar i nešto staro pronašao tek sada. Uostalom, tako i svoju glazbu razvijamo.

KUŽIŠ?! Aktivni ste i na polju teatra, spremate novi album. Planovi?

Prlja: U zadnje vrijeme dosta smo bili preokupirani kazališnom predstavom »Kiklop«, koja je urađena u kazalištu u Velikoj Gorici u režiji Ivica Buljana i dosta se izvodi, a vjerujem da će predstava ubrzo gostovati i u Vojvodini. Uradili smo glazbu i cijeli je band na sceni tijekom predstave, imamo i glumačke uloge, a ja igram naslovnu ulogu diva iz grčke mitologije.

Rad u kazalištu je izazovan, jer se tu mnogo elemenata treba uklopiti u cjelinu predstave.

U međuvremenu smo okupirani i oko novog materijala koji radimo na onaj naš neki bez pritiska i određenih rokova, no stalno radimo i kuhamo. Zadnje što smo uradili je da smo iz predstave izvukli pjesmu »Omađijaj me«, za koju smo snimili spot i to je trenutno naš zadnji uradak, a inače koncertiramo, aktivni smo non-stop. Kažem ovo bez nekog samošećere-

nja. Kad će biti novi materijal realiziran – ne znam, jer ne radimo pod nekim pritiskom, ne želimo ulijetati u neke šablone, i odštancati nešto da bismo samo bili operativni na tržištu ili na sceni, jer mislim da je naš brand još dovoljno jak da i bez toga pritiska produkcije, ili čega god, opstajemo i širimo krug publike sa svim našim činovima i glazbom, starom ili novom.

Exit 12 od 7. do 10. srpnja u Novom Sadu

ZAGRIJAVANJE za najveći TULUM

Malo Jamiroquai, sitno uz Pulp, dinstanje uz Portishead, začinjeno Arcade Fireom, Nickom Caveom, M.I.A.-om, i dobivate originalni recept za vaš provod

Kao i do sada Novi Sad će tijekom srpnja postati središte glazbenih događanja u ex YU regiji Exit festival će 12. put počastvovano obradovati svoje obožavatelje i priuštiti fenomenalan događaj. Za svakog po nešto iz bogate kuhinje glazbenih zalagaja, zato odaberite svoju zakusku na vrijeme. Krčkanje počinje, a recept za dobar provod saznat ćete u daljnjem tekstu.

Poslije 25 milijuna prodanih albuma, Gremmyja, mora suludih šešira i uspješnog i vrlo posjećenog koncerta u Beogradu, frontmen grupe Jamiroquai, Jay Kay, pridružit će nam se na glavnoj bini Exit festivala. Osim starijih singlova, ovaj će nam britanski sastav na Petrovaradinskoj tvrđavi predstaviti i svježi materijal sa svog sedmog po redu studijskog albuma »Rock Dust Light Star«, izdanog u studenome 2010. Kombinacija lepršavog glasa i zanimljivih odjevnih kreacija omogućila im je iskakanje iz šablona i rezultirala karijerom prepunom hit singlova, poput »Cosmic Girl«, »Love Fool«, »Little L« itd.

Legenda trip-hopa, predvođena pionirima ovog glazbenog žanra, Geoffom Barrowom i Beth Gibbons, pjevačicom čiji se prepoznatljivi glas uklesao u glazbene temelje čitavih generacija, bristolski Portishead ovog ljeta također nastupa pred publikom Exit festivala. Oformljen je početkom devedesetih i prvim albumom »Dummy« (1994.), na kojem su se našli hitovi »Glory

box« i »Sour times«, osvojio je publiku i kritiku. Povratnički album »Third« (2008.) pomiješao je različite pravce i vratio Portishead u srca fanova i kritičara prestižnih glazbenih magazina.

Nije trač, točno je da i Bad Religion dolazi na Exit! Kalifornijski pank rock band osnovan još 1979. godine, nakon 30 godina i 15 studijskih albuma, među kojima su i »How Could Hell Be Any Worse?«, »Suffer«, »Recipe for Hate«, kao i posljednji album izdan u rujnu prošle godine, »The Dissent of Man«, po prvi put i konačno dolazi u Srbiju. Proslavljajući tri desetljeća provokativnog zvuka i dominantnog prisustva na sceni, po vlastitom priznanju pomiču granice žanra danas na isti način na koji su to radili kada su se tek formirali kao punk band.

Još jedan atraktivan band potvrdio je svoj dolazak! Poslije Arcade Fire, Portisheada, Grindermana i Underworlda nastupit će i Pulp! Nakon duge stanke od objavljivanja albuma »We Love Life« (2001.), Pulp predvođeni karizmatičnim Jarvisom Cockerom odlučili su se na scenu vratiti ovog ljeta serijom nastupa na velikim i značajnim europskim festivalima, kao što su Primavera, Isle Of Wight, T in The Park, Wireless... A u ovo elitno društvo uvršten je i Exit. Pulp – koji je osnovan u Sheffieldu davne 1978. godine najveću popularnost dostigao je sredinom devedesetih godina albumima »His'n'Hers« i »Different Class«, a zajedno s

bendovima Blur i Oasis obilježili su desetljeće u kojem se na vrh top lista vratio »novi« brit-pop.

Domaći hit-mejker internacionalnog kova, koji si pametnim kombiniranjem talenta i interneta osigurava brojnu publiku, ali i druge nevjerovatne uspjehe i to sve brzinom svjetlosti, tko drugi nego Gramophonedzie! Već prvi singl »Why Don't You« u ožujku ove godine našao se na 12. mjestu, ni manje ni više nego UK top liste singlova. Electro house mjuza nominirala je Gramophonedzie za Best Adria Act na ovogodišnjim MTV nagradama. Ovo sigurno ne želite propustiti.

»Volim biti autsajder, to je prava stvar«, izjavila je nedavno M.I.A. i dokazala spotom za pjesmu »Born free«, s aktualnog albuma, koji su zabranile sve TV postaje, ali i YouTube, jer u velikoj mjeri sadrži scene golotinje

MIA

i nasilja. Ova je kontroverzna pjevačica još 2008. godine trebala nastupiti na EXIT-u, međutim tada je otkazala svoj nastup, kao i cjelokupnu turneju, što je razočaralo mnoge fanove. Zato sada stiže provokativnija i uzbudljivija nego ikada, s novim albumom pod nazivom »Maya«, na kojem se prepleću hip-hop, dance, punk i rave elementi.

Ako niste imali sreće nazočiti prvom Caveovom koncertu u Beogradu, koji je održan u SKC-u početkom devedesetih, ili veličanstvenom nastupu 2008. godine u Beogradskoj areni, koncert na ovogodišnjem EXIT-u ne smijete propustiti! Nick Cave i njegovi stari suradnici (poznati i kao članovi njegove prateće ekipe The Bad Seeds) Warren Ellis (električni buzuki, violina, akustična gitara i preateći vokal), Martyn P. Casey (bas, akustična gitara, prateći vokal) i Jim Sclavunos (bubnjevi, perkusije, prateći vokal) do-

Natječaj za volontere

Sezonski posao za više od 1000 mladih

»Exit festival i ove godine otvara vrata za preko 1000 volontera iz cijelog svijeta, koji će dobiti priliku stjeći nevjerovatna iskustva radeći u sektorima: marketinga, protokola, u press centru, programskoj produkciji, na izgradnji, u šankovima, na ulazima, akreditiranju, u osiguranju, Exit villageu i drugim brojnim segmentima festivala. Natječaj za prijave traje svega dva tjedna i bit će otvoren od 1. do 15. svibnja, a svi mladi koji se budu željeli uključiti i postati dijelom ove velike organizacije, moći će se prijaviti preko aplikacije na siteu exitfest.org od 1. svibnja.

Volonteri na Exit festivalu imat će osiguran ulaz i boravak na festivalu nakon završetka propisanog radnog vremena, kao i besplatan boravak u Exit villageu, osiguranu prehranu tijekom smjene i besplatne tokene za piće. Po završetku festivala, volonteri dobivaju certifikat kao priznanje o volontiranju, što će im biti dodatna referenca u životopisu.

Prethodne je godine volonterski program Exit festivala bio jedan od najvećih volonterskih projekata u Srbiji u 2010. godini. Na natječaj se prijavilo više od 2200 ljudi, od kojih je izabrano 600 dragovoljaca iz Srbije i više od 20 zemalja širom svijeta, počevši od zemalja iz regije, sve do Kanade, Rusije i Australije! Mladi su na festivalu stekli vrijedna iskustva, družili se s vršnjacima i sjajno se provodili. Volonteri će kroz rad na Exit festivalu razviti osjećaj pripadnosti i korisnosti za zajednicu, razviti nove vještine, upoznat će timski rad, družiti se s ljudima iz različitih gradova i zemalja, poboljšati znanje stranih jezika i stjeći uvid u organizaciju jednog velikog festivala. Poseban dio aktivnosti volontera predstavljat će i ekološke radionice na kojima će biti obučavani na polju primjene tehnologija za obnovljive izvore energije i podizanje razine ekološke svijesti i znanja u području zaštite životnog okoliša. Volontiranje će trajati od 4. do 12. srpnja 2011. godine na festivalu Exit u Novom Sadu, najviše šest sati tijekom jedne smjene«, navodi se u priopćenju.

laze pod nazivom Grinderman. Samo ime benda nastalo je kao inspiracija pjesmom »Grinder Man Blues« Memphisa Slima.

Osim Nicka Cavea do sada su svoj dolazak potvrdila i dva popularna DJ-a - Tiga i James Zabiela.

Lista izvođača raste svaki tjedan, ovo je tek početak! Osigurajte si 12. put, od 7. do 10. srpnja, dobro kuhanje na Petrovaradinskoj tvrđavi. Dobar tek!

Marija Mukić

RITAM EUROPE – 9. svibnja, Novi Sad

Na novosadskom Trgu slobode u okviru ovogodišnjeg koncerta Ritam Europe nastupit će Elvis Jackson,

Jinx (Hrvatska), Vroom, argentinska grupa Argies i mađarski ska bend P.A.S.O. Dan pobjede nad fašizmom – 9. svibnja, obilježava se i kao Dan europskih integracija, kod nas poznatiji kao Dan Europe.

SHAKIRA – 10. svibnja, Zagreb

Nakon uspješno rasprodane europske turneje prošle godine, jedna od najzbudljivijih i najuspješnijih svjetskih pjevačica, Shakira najavljuje spektakularan koncert 10. svibnja u hrvatskoj prijestolnici. U sklopu svoje »The Sun Comes Out« turneje održat će koncert u zagrebačkoj Areni i ispuniti snove svih obožavatelja ove latino dive. »Ovaj album predstavlja sve što sam ja – moje sadašnje stanje uma i

kao umjetnice i kao žene«, objašnjava Shakira. »Pojedine pjesme me podsjećaju na moje početke, kao da sam se vratila u trenutak kada je sve počelo, ali zrelošću koju danas posjedujem«. Waka Waka (This Time for Africa) zajedno sa španjolskom verzijom Waka Waka (Esto es África), još je jedna svjetska senzacija! Prodana je u 2 milijuna kopija, što je čini najuspješnijom pjesmom ikada snimljenom za Svjetsko prvenstvo u nogometu.

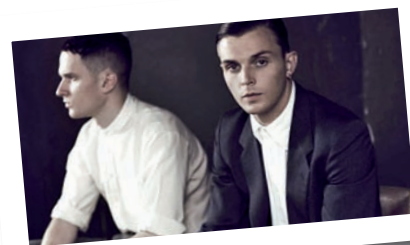
MERCURY REV – 12. svibnja, Zagreb

Jedan od najvažnijih američkih rock bandova devedesetih vraća se u Zagreb. Ovoga će puta na meniju biti kulturni album »Deserter's Songs«. Nastup je zakazan za 12. svibnja u Kinu SC-a. Zagrebački je nastup jedini u ovom dijelu Europe, što dovoljno govori o »ekskluzivnosti« ovog dolaska. Osim live izvedbe spomenutog albuma iz 1998. publika će također dobiti i porciju »standardnog live repertora«.

Mercury Rev iznikao je iz njujorškog Buffala krajem osamdesetih godina i progurao se na globalnu scenu u pratnji legendarnih The Flaming Lipsa, s kojima je band u početku dijelio frontmana Jonathana Donehuea i producenta Davea Friedmanna. Unatoč trima kulturnim psihodeličnim albumima, u orbitu rock elite nisu se uspjeli lansirati sve do veličanstvenog »Deserter's Songs«, koji je donio pravu mjeru melankolije, ljepote i raskošnih aranžmana, na trenutke bližih klasičnoj nego rock glazbi.

HURTS – 25. svibnja, Beograd

Uz skepsu nekih kritičara i vizionarske prognoze njihova uspjeha kod nekih drugih kritičara (New Musical Express), ipak su upravo Hurtsi dokazali da u današnje vrijeme zvijezde postaju samo oni koje publika izravno izabere. A njih su izabrali. Direktan kontakt s publikom Hurtsi su imali

na si-
teu YouTube gdje su postavili svoj prvi spot, snimljen s proračunom od svega 20 funti. Stilska hrabrost i jasan umjetnički izraz pridonijeli su da spot za pjesmu »Wonderful Life« postane kolosalni hit koji danas ima oko 17 milijuna pregleda! Ta pjesma danas ima i svoju visokobudžetnu verziju ili, kako sami tvrde, nastavak originalnog spota, koja također bilježi milijune pregleda i širi se brzinom kakvu danas samo internet može donijeti. Zanimljivo je da se na jednom od tih YouTube spotova za »Wonderful Life« sasvim spontano okupio jedan pravi fan klub iz Srbije, koji danas ima preko 2000 komentara na srpskom jeziku uz više od 2,5 milijuna prikaza. Hurts se prema izboru utjecajnog glazbenog magazina NME nalaze na listi turneja koje ne treba propustiti u 2011. godini.

TERRANEO FESTIVAL – 9.-13. kolovoza, Šibenik

U trajanju od 9. do 13. kolovoza ove godine u samom središtu hrvatske obale – Šibeniku, po prvi će se put održati veliki open air festival na Jadranu – glazbeni eko festival Terraneo! Dosad potvrđeni izvođači su: The National, The Fall, Crystal Castles, Mogwai, The Thermals, Oneida, Overflow, Dubioza Kolektiv... Odličan glazbeni program, strani i domaći bandovi, DJ gostovanja, non-stop party zone, radionice i predavanja, izložbe i performansi, kampiranje, zabavni sadržaji na lokaciji, turističke ture s festivalske lokacije, ekologija, kupanje, sunce i more... Terraneo poziva cijelu regiju na 5 dana nezaboravnog ljetovanja i zabave! Opširnije na www.terraneofestival.com.

preporuka

Ramirez: »Svijet je lijep« (Menart Records, 2011.)

Zagrebački indie-rock četverac Ramirez ima novi album. Optimistički naslovljen sa »Svijet je lijep« donosi jedanaest novih pjesama, a najavljuju ga već ranije plasirani singl »Ti i ja« te aktualni »Da li me voli«. Oba singla imaju pristojnu minutažu na regionalnoj MTV Adriji. Dodao bih, s pravom, jer su Ramirez pravi MTV proizvod.

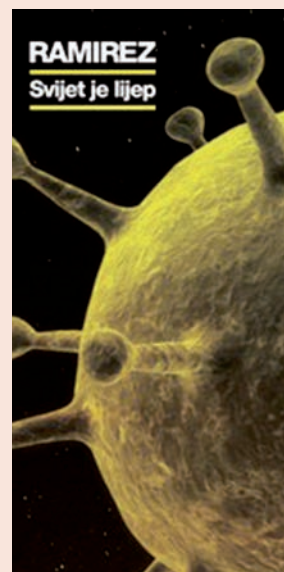
I na svojoj četvrtoj ploči Ramirez ostaje doslijedan pjesmama izrazitog »stadionskog« potencijala (na tragu U2-a ili Coldplaya), ali s više naglaska na ritmičko-plesnom segmentu, sukladno trendovima oživljavanja new wave glazbe 80-ih.

Ljubavne i teme ljubavničkih odnosa i dalje su opsesija njihova frontmena i pjevača Aljoše Šerića, što, uz već navedene, dobro ilustriraju naslovi pjesama: »Žene su lijepe kad plaču«, »Od nas očekujem najviše«, »Zbog nas«. Album otvara numera »Nedodirljiv«, »Ponekad« oponira Joy Division, a kao posebno dirljiva ističe se »Od svjetla i ptica« posvećena svima onima koji vode bitku s rakom.

Ramirez nas je već svojim ranijim albumima navikao na visoke produkcijske standarde, te valja spomenuti kako je »Svijet je lijep« masteriran u glasovitom londonskom studiju Abbey Road.

Iako im dio kritike spočitava odsustvo originalnosti, te trendovski »copy-paste«, četvrti album Ramirez pristojan je uradak u kontekstu aktualne scene u regiji.

D. B. P.

»O ljudima i bogovima«, režija: Xavier Beauvois (Francuska, 2010.)

Radi se o istinitoj priči o svećenicima koji su odlučiti ostati u svom samostanu u Maroku dok je oko njih bjesnio građanski rat. Film je dobitnik Grand Prix de Cannes. Modernom svijetu i čovjeku ne trebaju bogovi, sa time je, smatra dio teoretičara, u razvoju ljudske misli završeno još krajem devetnaestog stoljeća. No, nakon gledanja filma »O ljudima i bogovima« francuskog redatelja Xaviera Beauvoisa spomenuto filozofsko gledište može postati upitno i najvećem nevjerniku. Film je toliko filigranski u svom prikazivanju života katoličkih monaha u severnoafričkoj muslimanskoj zemlji, da sam suzu pustio. Gluma je fenomenalna, fotografija i glazba remek djela i jedno bez drugog, a u paketu pokršćavaju najnevjernije u publici. Bolji film dugo nisam gledao: »O ljudima i bogovima« je vrlo nepretenciozan i uživanje je gledati ga. Umjetnost je oduvijek bila moćno oružje u rukama crkve i to shvaćam tek sada kada ona to više nije.

M. Š.

»Sociologija emocija«, Jonathan H. Turner i Jan E. States

Vrlo često slušamo i čitamo o važnosti emocija. Prečesto, one presuđuju u donošenju određenih odluka, o našem stavu prema drugim osobama, vođeni emocijama spremni smo učiniti nešto nam se naizgled čini nemogućim...

Knjiga koja emocijama pristupa ali sa sociološkoga stanovišta jest knjiga »Sociologija emocija«, a potpisuju je Jonathan H. Turner i Jan E. States. Knjigu je tiskala nakladnička kuća Jesenski i Turk iz Zagreba.

Kako je u opisu ove knjige istaknuo prof. dr. Saša Božić »sva važna mjesta u klasičnim sociološkim teorijama koja su uključivala i pitanje konceptualizacije uloge emocija, bila su potisnuta iz socioloških teorija više desetljeća. No, od 1970-ih godina razvili su se brojni istraživački i teorijski koncepti unutar sociologije koje više ne mogu ignorirati niti druge discipline koje se bave emocijama, što dokazuje i sve izraženija potreba za interdisciplinarnim istraživanjima u kojima bi sociolozi bili važni partneri. Stoga je i objavljivanje knjige Jonathana Turnera i Jan Stets koja prikazuje sve najvažnije pravce i autore unutar sociologije emocija, dugo očekivan pothvat, ne samo unutar sociološke, već i drugih znanstvenih zajednica.«

Ž. Z.

**trenchtown
festival
2904-0105
2011**

Etno Camp / Palič

**SOPOT
KANDŽIJA
DUBIOZA
KOLEKTIV
PARTIBREJKERS
VLADA DIVLJAN i NGO
TBF
RITAM NEREDA
ZEMLJA GRUVA
VROOM
SVI NA POD!**

Jacques Houdak